Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

MATIJA NARED: PRAVLJIČNA DEŽELA

Vabljeni, vstopimo!

V Pravljični deželi, ki se razprostira na jasah gozdička, domujejo pravljični zajčki, veveričje kraljične, ptički, črički, sove, palčki … in medved, ki neutrudno lovi navihanega škrata vodnika Karamuzo, saj si je privoščil ukano na njegov račun. Bo škratu uspelo uteči medvedovim šapam?

V Pravljični deželi, kjer so doma skrivnostne zgodbe čarobnih bitij, spoznamo navihanega vodnika, škrata Karamuzo. Ukanil je bil medveda, zato skozi vso zgodbo beži pred njim. Ob teh nevšečnosti seveda ne more opravljati svojega vodniškega dela, zato se otroci kar sami odpravijo na jase gozdička in se srečajo s pravljičnimi bitji, ki jim približajo svoj gozdni vsakdan. Avtor bralca očara s pravljičnimi pesmicami, ki smiselno zaokrožijo vsako zgodbo, ljubke in čutne ilustracije pa nas prepričljivo ponesejo v svet pravljičnih bitij.

Zaradi neresnosti škrata Karamuze Komisija za delovna področja nenazadnje razpiše prosto delovno mesto vodnika po Pravljični deželi in povabi vse otroke, ki znate uporabljati kompas in se sporazumevati z živalmi, da se prijavite na razpis. Nadejate se lahko zanimivih dogodivščin!

Navihane zgodbe nas vodijo skozi Pravljično deželo in nam z barvitimi pesmicami pričarajo svet, v katerem kraljujejo bitja s človeškimi sposobnostmi. Otrokom približajo pravljični svet in jih zabavno povabijo k samostojnemu raziskovanju novih skrivnih poti …

Podatki o knjigi

- Naslov: Pravljična dežela
- Besedilo: dr. Matija Nared
- Ilustracije: Eva M. Štanta
- Urednica: Mag. phil. Barbara Žnideršič
- Format: 140 mm x 210 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 96
- Število ilustracij: 20+
- ISBN: 978-961-278-707-3
- Cena: 23,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2024

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorjih

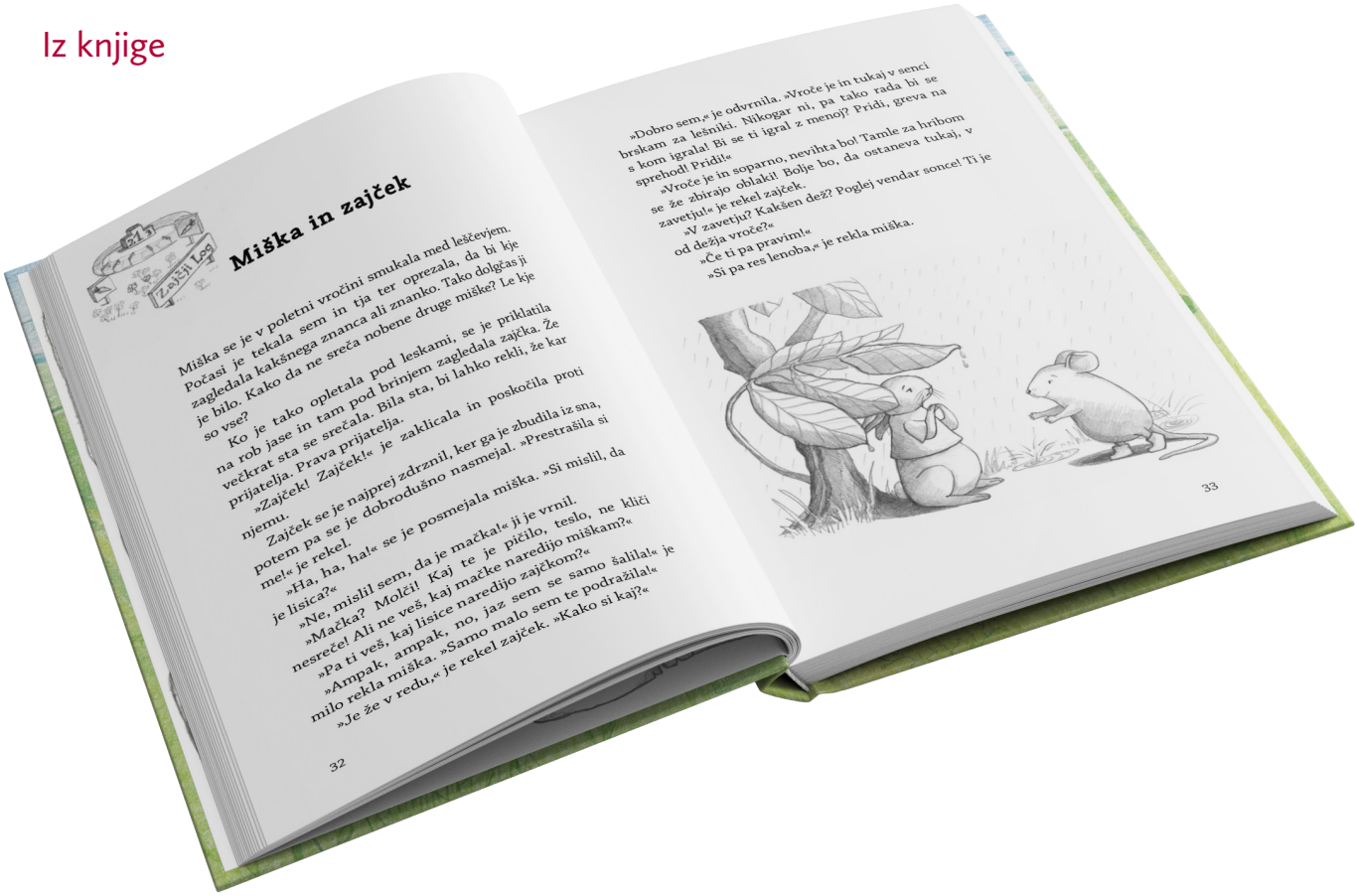

Dr. Matija Nared (1971) je po končanem študiju na Teološki fakulteti v Ljubljani kot laiški misijonar odšel na jugovzhod Madagaskarja in tam deloval med plemenom Antešakov. Skupaj z domačini je izdal knjigo ljudskih pripovedk v malgaškem jeziku, ki jo je pozneje prevedel v slovenščino in je izšla z naslovom *Antešaške pripovedke. Ljudsko izročilo z Madagaskarja* (Celjska Mohorjeva družba, 2018). Po vrnitvi je v Ljubljani doktoriral na temo Antešaške sodne prakse na podlagi verovanja in vprašanje človekovih pravic. Svoja spoznanja je objavil tudi v knjižni obliki z naslovom *Običaji, navade in verovanja na Madagaskarju. Raziskovanje kulture plemena Antešakov z udeležbo* (Založba FDV, 2017). Živi v Robu na Dolenjskem. Dela v vzgoji in izobraževanju, to področje tudi raziskuje in o njem piše strokovne prispevke.

Eva M. Štanta je magistrica ilustracije. Ukvarja se z različnimi tipi ilustracije in animacije, dopolnjuje se v raziskovanju redukcijskega linoreza. Na ALUO je magistrirala s projektom Slikovni zemljevid planinskih poti v Logarski dolini (2019), ki je bil uvrščen na več mednarodnih tekmovanj v ilustraciji. Med drugim je ustvarila sklop poštnih znamk za Pošto Slovenije (2022), njene ilustracije in animacije pa so del sodelovanja s Prirodoslovnim muzejem Slovenije, Galerijo Velenje, Gozdarskim inštitutom Slovenije, zavodom Dagiba in zavodom Divja misel. Najraje ustvarja živalske in rastlinske motive v slogu znanstvene ilustracije. Živi in dela v Podnanosu.

Iz knjige

Miška in zajček

Miška se je v poletni vročini smukala med leščevjem. Počasi je tekala sem in tja ter oprezala, da bi kje zagledala kakšnega znanca ali znanko. Tako dolgčas ji je bilo. Kako da ne sreča nobene druge miške? Le kje so vse?

Ko je tako opletala pod leskami, se je priklatila na rob jase in tam pod brinjem zagledala zajčka. Že večkrat sta se srečala. Bila sta, bi lahko rekli, že kar prijatelja. Prava prijatelja.

»Zajček! Zajček!« je zaklicala in poskočila proti njemu.

Zajček se je najprej zdrznil, ker ga je zbudila iz sna, potem pa se je dobrodušno nasmejal. »Prestrašila si me!« je rekel.

»Ha, ha, ha!« se je posmejala miška. »Si mislil, da je lisica?«

»Ne, mislil sem, da je mačka!« ji je vrnil.

»Mačka? Molči! Kaj te je pičilo, teslo, ne kliči nesreče! Ali ne veš, kaj mačke naredijo miškam?«

»Pa ti veš, kaj lisice naredijo zajčkom?«

»Ampak, ampak, no, jaz sem se samo šalila!« je milo rekla miška. »Samo malo sem se podražila!«

»Je že v redu,« je rekel zajček. »Kako si kaj?«

32

»Dobro sem,« je odvrnila. »Vroče je in tukaj v senci brskam za leščniki. Nikogar ni, pa tako rada bi se s kom igrala! Bi se ti igral z menoj? Pridi, greva na sprehod! Pridi!«

»Vroče je in soparno, nevihta bo! Tamle za hribom se že zbirajo oblaki! Bolje bo, da ostaneva tukaj, v zavetju!« je rekel zajček.

»V zavetju? Kakšen dež? Poglej vendar sonce! Ti je od dežja vroče?«

»Če ti pa pravim!«

»Si pa res lenoba,« je rekla miška.

33

3000 Celje, Prešernova ulica 23, T 03 426 48 00, F 03 426 48 10, Knjigarna: T 03 490 14 21, F 03 490 14 22
1000 Ljubljana, Nazorjeva ulica 1, T 01 244 36 52, F 01 244 36 75, Knjigarna: T 01 244 36 50
info@celjska-mohorjeva.si • www.mohorjeva.org